नरकको पारणबाट निकालनुभयो

जीवन रुपान्तरको कथा

भुमिका

मेरो कथा लेख्नलाई निर्णय लिनुभन्दा पहिले मैले यसको बारेमा लामो समयसम्म सोचीरहेको थिए, तर सामान्य कारण चाही यसले मलाई बीतीसकेका कुरातीर लान्छहोला जुन कुरा मैले बिर्सन चाहन्थे, तर अन्तिममा मैले महसुस गरे की यसलाई मैले मेरो निम्ति विशेष र असाधारण अनुभवको रुपमा राख्न सकेन जुन मैले जिउने गर्दथ, र यो मैले उनिहरुलाई सहायताको लागी बाड्नु पर्दथ्यो जसले डर र कष्टको जीवन जीइरहेका थिय। मेरो अनुभव अरुहरुकोलागी अर्थपुर्ण हुनुपर्दथ्यो॥ अझै म मेरो जीवनको पुरै बिस्तृतरुपमा गएको छैन, किनभने केहि दृश्यहरु वर्णन गर्नु अति गाह्रो हुन्छ र यो पुस्तिकाको उदेश्य जसले आशाविहिनलाई आशा दिन्छ त्यसमा पक्षपात गर्न सक्छ। यदि तपाई साच्चै तिपाईको जिवनमा परीवर्तनकोलागी तिर्सना गर्नुभयको छ,भने तपाईको जविनमा केही विशेष कुरा हुनकोलागी आशा राख्नुहोस, नया जन्म,नया जीवन,नया सुरुवाट,यी कुराहरु पढेपछी मलाई समझना भयो।

तपाईको अध्ययनमा आनन्द लिनुहोस् ¶

नरकको पारणबाट निकाल्नुभयो

मैले सत्य र जीवनको साचो अर्थ पत्ता नलगाएसम्म, मेरो जीवन यस्तो थियो भनेर यी थोरै पन्नामा बताउन चाहान्छु। बिशेष गरी जब जीवनमा दुःख पीडा र शोक हुन्छ बीतीसकेका कुरालाई फर्केर हेर्न त्यती सजीलो हुदैन, तर पछी म आस्वस्त भए की जसले मेरो जीवनलाई पुर्न स्थापना गर्नूभयो उहालाई मेरो आभार व्यक्त र प्रमाणित गर्नलाई मैले यी कुराहरु व्यवस्थित रुपमा गनुपर्दथ्यो । तर कस्ले अथवा केले साच्चिकै जीवनलाई पुर्नस्थापना गर्न सक्छ त्यो एउता आशाविहीन र तिमीलाई साहायता गर्ने कोही छैन जस्तो भएर निम्न स्तरमा पुग्यो, जब तीमीलाई यस्तो अफसोच हुन्छ की तीमीले अरु केही पनी चाहदैनौ तर अन्तिममा मुक्त हुनलाई मृत्यू नै थीक लाग्छ ? बारम्बार मैले आफैलाई सोध्ने गर्दथे किन म यो संसारमा जन्मे होला, म यो पृथ्वीमा अफसोच भएर जीउनुको उदेश्य के हो११ म जन्मेदेखि, म खाली निराशा र असफलता हुन्छु अती ढिलो बुझ्ने गर्दछु म पणाली पनी

अल्झने गर्दछु । तिनिहरुले भनेजस्तै, हामी भाग्यमा जन्मेको हो की होईन । मेरो लागी मैले झट्टै यसको उत्तर पाए । मेरो जन्म चाही अभाग्यमा हुनुपर्दछ जसको अस्तित्व नै थियन ।

अरु धेरै आईमाईहरु जस्तै, मेरी आमाले सीकाउनुभयो उहाले सहकर्मीबिहीन मान्छेलाई भेत्नुभयो‘ जसले उहाको हात र खुट्टालाई पर्खनुहुन्थ्यो, जसले केही चाहान्थ्यो, जसले फूलको गुच्छा लीएर घर आउनुहुन्थ्यो । तर यो कुरा वास्तविक भन्दा धेरै टाढा थियो, र झट्टै मेरी आमाले मेरो बुवा ज्यादै हडबडाउनु भएको र आक्रामक व्यक्ति हो र उहालाई ज्यादै भन्दा ज्यादै अफथ्यारो भईरहेको छ भनेर अनुभूति गनूभयो । घरले जीवनमा सीकायो र बेखुसी र समय संगै कुनै पनी कुराहरु राम्रो भएन ‘ एक दिन पछी अर्को दिन, एक महीना पछी अर्को महीना जञ्जाल लडाई हुन्थ्यो, दिन लिनै हामीसंग हिंसा हुने गर्दथ्यो । हामीसंग शान्ति र

आनन्दको क्षण पाउन मुस्किल थियो, जस्ले गर्दा हाम्रो परीवारमा आशु आफै आउदथ्यो त्येसैले कहिले काही मात्र हाम्रो अनुहारमा मुस्कान देख्न सकित्थ्यो । हाम्रो गालाबाट आशु तिब्र गतिमा झर्थ्यो । म ४ अथवा ५ वर्षको सानो केटा भएता पनी यी कुराहरु भएको धेरै वर्षपछी, बीतेका ती सतहका संस्मरणहरुमा चमक आयो ।

अझैसम्म पनी ती धारणाहरु मेरो दिमागमा छ किनभने जब बालकको आहत हुन्छ र आफ्नो आमालाई दुरुपयोग भएको देख्दछ, ती कुराहरु चाही कल्पनाहरु हुन् जुन् कुराहरु उसको सारा जीवनभरी नै उसको दिमागबाट हट्दैन, र यसले उसलाई गहीरो चोट र धेरै खल्बलि साथसाथै यसले बिस्तारै उसलाई हरेसमा पुऱ्याउदछ । म ७ वषको हुदा मेरो पिडा व्यर्थ थियो र त्यो समयमा “पहीलो नरकको पारणमा” म मेरो जीवनको हकदार थिय । जब मेरो वुवा आफ्नो नसामा हुनुहुन्थ्यो यदि मैले उहाद्धारा भएर जादा गल्ति गरेको भए उहाले मलाई विधिवत तरीकाले कुट्नुहुन्थ्यो । मलाई कहीलै पनी शान्ति भएन, म आफैलाई सोध्ने गर्दथे म उहालाई कसरी पहुँच पारु, कसरी उहासंग बोलु, यो चाही सही क्षण थियो‘ म जहीले पनी दबाबमा हुन्थे र यसले मलाई अती नराम्रो गरी प्रभाब पारेको थियो । दिन दिनै म चाही नबोल्ने, रिसाहा र आरामबीनाको सानो केटा भए ।

म जहीले पनी त्यो दिनलाई याद गर्छु, जब मेरो वुवा जंगली जस्तै रीसाउनुहुन्थ्यो, मलाई चुल्ठोमा समात्नुहुन्थ्यो, मलाई जमिनबात उठाउनुहुन्थ्यो र हिंसाले मलाई पोतो जस्तै तल फाल्नुहुन्थ्यो । मेरो गालाबाट आँशु झरीरहन्थ्यो, म आतंकबाद हुन्थे तेही समयमा, म द्धेषले भरीन्थे‘ मेरो नाक भाँचिएको थियो र मैले मेरो टाउकोलाई सिरानीमाथि राख्न सकेन, त्यो दिन, यस्तो दुखेको थियो, कारण रगत बगेकोले ।

मैले मेरो वुवाको आँखामा हेरीरहेको थिए तर म डरले कामीरहेको थिए, मैले उहालाई भने, "वुवा ध्यान दिएर सुन्नुहोस्, जब म १८ बर्षको हुन्छु, मैले हजुरलाई मारीदिन्छु भनेर कसम खाए"। जुन शब्दहरु मैले भने यसले मलाई शीकार गरीरहेको छ । बर्षहरु बीतीसक्दा पनी केही कुरराहरुमा परीवर्तन आएको छैन । हिंसा आफैमा दोहोरीरहेको छ । जब मेरी आमा ४, ८ र ९ बर्षको बच्चाहरु लीएर भाग्नुभयो अनीमात्र पहीलो समयको पीडा समाप्त भयो ।

तर तेसपछी, हाम्रो थालीहरुमा खाना राख्नलाई मैले संघर्ष गर्नुपर्‍यो । मेरी आमासंग सफा गर्नलाई साताको केही घण्टाहरु मात्र हुन्थ्यो र हामी प्राय हामीसंग खानलाई केही हुन्थेन त्येसैले हामी अती गरीबी भएर जीयौ । ११ अथवा १२ बर्षको जवान अवस्थामा मैले घरमा केही पैसा कमाउनको लागी धेरै घण्टासंम्म काम गर्नुपर्‍यो । म यसको बाबजुद र अफ्थ्यारोको बाबजुदद्धारा भएर गएको थिए, म एउटा योद्धा थिए र म सफल हुन चाहान्थे । यसको लागी सामान्य समय थिएन, म संग पूर्ण रुपमा अफसोच र आंशु थियो, तर यीनीहरुले मेरो आकृति दियो र मलाई साहसी बनायो ।

जुन केटा आफ्नो परीवारको अवश्यक्ताहरु जुटाउनको लागी मेहेनत गर्न कहिलै डराएन । जब म समयमा आईपुगे, म कोही महत्वपुर्ण बन्नुपर्छ भनी निर्णय गरे । म एउटा महत्वपुर्ण घर र सुरच्छित उपकरणको कारखानामा बिकि भएको मानीस जस्तै भाडामा बसे । म चाडै नै उनिहरुको लागी असल बने, सफल भएको कारणले गर्दा मेरो तलब उच्च थियो । मेरो कियाकलापको बिभागमा म सबै बिकि एका माजीसहरुको प्रतियोगितामा म विजय भए जस्‌ले गर्दा मलाई संसारको हरेक क्षेत्रमा यात्रा गर्न अनुमति दिईयो र मैले सुन्दर सहरहरु

जस्तै मरक्को, स्विजरल्याण्ड, स्पेन र ग्रिस पत्ता लगाए । यो चाही मेरो पहिलो कक्षाको अबधि थियो । अन्तिममा यी कुराहरु झन राम्रो हुदै गयो । त्येसैले मलाई खुशी लाग्यो । यीनीहरुको बाबजुदमा म संग भएका कुराहरुमा म कहिले सन्तुष्ट भएन । किनभने मलाई पहिलेनै थाहा छ भर्त्सना बच्चाहरुको दुःख, असुरक्षा र गरीबी, अनी धेरै चाहीयो भनेर म आफैमा सधै गनगन गर्दथे' मेले अनेक कारखानाहरु बनाउनुपर्छ भनेर निर्णय गरे ।

म सहकार्यमा रहेर एउटा भिडियो (दृश्य) व्यापारमासफल भए । पसल चाही अत्यन्तै नाफ आउने खालको थियो र यसबाट धेरै पैसाहरु आउने गर्दथ्यो तर अझपनी यसले हामीलाई पुगेको थिएन । मैले सच्चिकै एउटा पैसाको कारखाना बनाए र यसबाट पैसाहरु आउदथ्यो ।

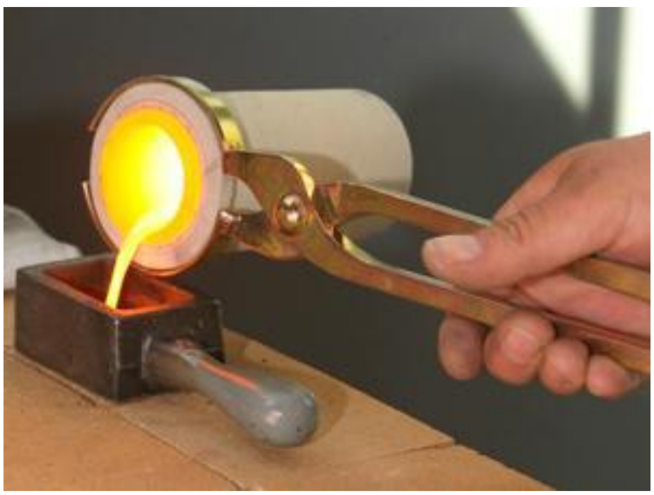

त्यसपछी मैले सुन र पुराना बहुमुल्य धातुहरु कीन्ने र बेच्ने एउटत कारखाना बनाए । म यी कुराहरु तपाईहरुलाई कल्पना गरनलाई छोरडछु यी सबैले कती पैसाहरु कमाउन सक्थ्यो होला । त्यस दिन मेरो आम्दानी अती नै महव्त्तोपुर्ण थियो, मैले कती कमाए भनेर भन्न मलाई लाज लाग्थ्यो होला । यी सबै कार्यालयद्धारा मैले आफैलाई वासतविक साम्राज्य बनाए र अन्तिममा व्यवसायीक संसारमा कोही महव्त्तोपुर्ण बने ।

त्यसको कारणले, म २० बर्षको हुदा मैले चाहेको सबै कुरा पाउन योग्यको भए ।

म संग एउता सुन्दर कार थियो, पौडी खेल्ने जलासय सहितको एउता घर, एउता डुंगा पनी थियो‘ सबैतिर पैसा खर्च गर्दै र जीवनमा रमाईलो गर्दै म धेरैपल्ट बाहिर गए केहि कुरा थाहा नपाउदै बीस्तारै “दोस्रो नरको पारणमा” फसीरहेको थिए । तिमीलाई निश्चत रुपमा थाहा हुन्छ की, जब तिमीसंग प्रशस्त पैसा हुन्छ तिमीसंग धेरै साथिहरु हुन्छन् र म प्रशस्तताको जीवन जीईरहेछु । त्यसपछी मैले भयानक संसार संगै सहयोग गर्न सुरु गरे जुन कुरा अरु कोही पनी सामेल नहोस र अरु कसैले यसको बारेमा नजानोस भनेर म चाहान्थे । मेरो

पैसा र मेरो इज्जत, मेरो खुशी चाहना र म धेरै चोटी बाहिर जानुको कारण मैले धेरै व्यक्तिहरुलाई भेटे, तर कस्तो खालको व्यक्तिहरुलाई भेटे १

मेरो साथिहरु वेविचारी र समलिङ्गीहरु थिए । म एउता जवान केटा र जवान केटी संग बाहीर गए ।

जसले आफै व्यवीचार गर्दथ्ये र लागुपदार्थ प्रयोग गर्दथ्यो । निरन्तर रुपमा रक्सि खान्थ्यो, हाम्रो भोज अनेक दिन संम्म हुन्थ्यो र म अती सुन्दर थिए यसरी नै म अन्तिममा खुशी भए र यो चाही केही दुरी हो मेरो हृदय पुर्ण बनाउनलाई , म थकित भएपछी, एउटै मात्र चाहना लिएर म घरमा फर्केर आउनेछु कि जीवनको चिन्ता र तनाब बिर्सीनलाई फेरी भोज गर्नेछु । म नरकको भित्री भागमा फस्न सुरु भईसकेको थिए तर ती सबै थिक थिया'

हामिले रातको सभामा भोज गरेको त्यो रातलाई मैले सम्झे, रक्सि र लागु पदार्थ पहिलो ठाउँमा थियो । अचानक बाहिर गाडी राख्ने ठाउँमा मानीसहरुको भिड भयो । म मेरो साथिको भुमीको नजिक अएर सुते, किनभने त्यो भुमी मेरो साथिको थियो । उ आफै आफ्नो नायिकासंग उभियो र उनिहरु हामिद्धारा भएर गए । पिडाको चरममा उ मेरै आंखाको अगाडी मऱ्यो । यस्तो घतना घतेपछी मैले अती नराम्रो र पीडाको महशुस गरे । र मैले केही कुराको स्वाद थाहा पाएन ।

मैले चाहेको सबै कुरा मसंग भएता पनी मेरो हृदय दुःखी र खाली थियो । मैले एक्लोपनको महशुस गरे र म भित्र डर त्रास थियो । तपाईलाई कहिलै लामो यात्रामा गाडि चलायको

अनुभब छ, र तपाईले गाडि चलाउदै चलाउदै चलाउदै जानुभयो तर तपाईलाई थाहा छैन तपाई कहा जादै हुनुहुन्छ ? केही वर्ष सम्म यस्तो स्थिति भईरह्यो र मलाई कहिलै पनी खुसीको साचो क्षण भएन तर जहिले पनी आनन्दको सनसनी मात्र अनुभब हुन्थ्यो । म जहिले पनी केही नया कुरा चाहान्थे, जसले मलाई मेरो जीवनको अर्थ दिन सक्थ्यो । मलाई विश्वास छ कि अन्तिममा मैले यी कुरा पाए, जब मैले मेरो केटी साथीलाई भेटाएको थिए उ संग मेरो सानी बालीका थिई जसको नाम “भनेस्सा” थियो तर म झट्टै भ्रमबाट मुक्ती भए । मैले सोचेको थिए मैले आफै मेरो निम्ति न्यानो वासस्थान बनाएको छु जहा म खुःसी हुन सक्छु र जब म कामबाट घर फर्के, मैले राम्रो अभिभाबकले जस्तो व्यवहार गर्न थाले र जोडीलाई प्रेम गर्न थाले, तापनि यसको पछाडि गहिरो भ्रम र निराश थियो । तर म अझ पनी अध्यारो संसारमा मेरो पहीचान र साथीहरुसंग दोहोरो जीवन जीईरहेको थिए ।

त्यो मेरो निम्ति कुनै छक्क पर्ने कुरा थिएन १९९१, १ डिसेम्बरको साझ मेरो केटी साथीले भनिन्, उसले अर्को मानीसको निम्ति मलाई छाडदै थिई' त्यो चाहि घाटक अघात थियो'

वासतवमा केहि हप्तापछि उसले मलाई छाडि र मैले त्यो भोग्नुपऱ्यो, अर्को एउटा, मैले कहिलै मेरो जीवनमा प्रशस्त रुपमा चाखेको थिएन, जुन अझैसम्म मैले प्रशस्त रुपमा पिडा भोगेको छैन ।

यी विरह दिनहरुमा अफसोच दिनहरु र गहिरो एकलोपनको दिनहरु भए ।

त्यसपछि तपाईहरु तल पढ्नुहुनछ, मैले आफैले बनाएको साम्राज्य पत्रको घरजस्तै सिद्दियो ।

मेरो पहिलो व्यापारको सम्बन्धमा मैले अप्ठ्यारो समय संग सामना गर्नुपऱ्यो र निकाल्नलाई छनोट गर्ने म संग मुख्य सहयोगी थियो र त्यो चाहि घटनाको पहिलो कदमको श्रेणी थियो जसले मेरो जीवनको धेरै कुराहरुलाई परीवर्तन गरीदियो । त्येहि समयमा, मेरो वासतविक सम्पतिको कारखानाले नकरात्मक परिणाम ल्यायो र यसलाई टाट पलटेको अवस्स्थामा बेच्नुपरने भयो र मेरो तेस्रो सुन र बहुमुल्य धातुको पुर्न व्यवसायलाई मैले बहुमत हिस्सेदारसंग सम्मीलित गरे, जब उहा अर्काको धन हड्पको रुपमा पक्रिनुभो र कारखाना बन्द भयो र कारखानाको सम्पतिहरुको दुरुपयोग भयो । उ चाहि बीदेशमा भाग्यो अनी त्यसपछी सबै कुरा थप्प भयो ।

र यसरी नै मैले म संग भएको सबैकुराबाट आफैलाई नाङ्गो भेटाए । म नाश भए र म संग केहि कुरा बाकि रहेन । तर जसरी मैले माथी भनेकने कुराहरु छ, यो बिनास र बुझ्न गाह्रो भएको अवसथाको बाबजुदमा म माथि केहि कुरा उत्पन्न भईरहेको थियो सबै कुराले विशेष र नसोचेको रुपमा ठाँउ लिईरहेको थियो । एक रात, म एकलै मेरो डेराको छटमा थिए, चिन्ता र उदासले मलाई व्याकुल बनाईरहेको थियो, मेरो गालाबाट आंशु खसिरहेको थियो, पहिलो चोटि केहि कुरा पनी प्राप्त गरेन । मेरो रुवाईलाई मैले रोक्न सकेन, मेरो सम्पुण जीवन मेरो आँखाको अगाडी पार भईरहेको थियो र मलाई वासतवमा थाहा थियो कि मेरो अन्तिम दिन आईरहेको छ किनकी मैले यी सबै अन्त गर्नलाई निर्णय गरे ।

केहिले पनी अर्थ्याउन सकेन र यो एउटा मुल्यहिन थियो ।

मेरो जविन एउता बाक्लो अध्यारोले भरीएको थियो, मैले बाहिर कुनै पनी बाटो देख्न सकेन । म नाश भईरहेको थिए निराश र मेरो अगाडि अग्लो प्रर्खाल उभिएको जस्तो थियो त्यसैले मैले जोति देख्न सकेन । आकाशमा हेरेर यदि मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ भने मेरो निम्ति केहि

कुरा गर्नलाई म माग्नेछु, कृपया कृपया कृपया मलाई सहायता गर्नुहोस् अथवा म भवनबाट उफ्रनेछु भनेर चिच्याए ।

उहाहरुले म गएर उहाहरुसंग समय बीताएको चाहनुहुन्थ्यो । केही महिनापछि म गए र उहाहरुसंग समय बीताए । डुम्बियामा (राजधानिबाट केहि कि.मी परको शहरमा) मेरो लागी उपलब्ध बनाएको थियो र म त्यहा गए । मलाई विश्वास गर्नुहोस त्यहा आरामको घरभन्दा ठुलो फरक थियो र मैले यसलाई प्रयोग गरे । त्यहा चर्पी थिएन, नुहाउने कोठा थिएन त्यसैले सबै कुराको लागी खुल्ला ठाउमा जानुपथ्या११

म फ्रान्सको दक्षिणमा रहेको अधिकाम्स मन पर्ने क्षेत्रको भव्य डेरामा बस्थे, मस.ग सुन्दर कार थियो र प्रसस्त धन थियो तर कसरि खर्च गर्ने हो थाहा थिएन, म संग भुतपुर्व

कारखानाको मालिक र हिस्सेदार पनी थियो, अहिले म नीओलीसको मध्यभागमा र बोईस-डी- फर (नयाँ क्याल्डोनीयाको जाती) वर्तमान सुविस्ताबिना बसीरहेको छु तर म परिस्थितिलाई ग्रहण गरे किनभने पहिले नै मैले बुझेको बाहेक केहि पनी अर्थहिन हुन सक्दैन । म मेरो ठाँउबाट लगभग ३० मितरको नदीको नजीकै गए, र आकाशमा हेर्दै मेरो अगुवाई र मेरो रुपान्तरणको लागी माथिका सबै कुराहरु मेरो जीवनमा राखीदिनुहोस् भनेर परमेश्वरलाई भने ।

र मेरो जीवनमा ती कुराहरुको परिर्तन हुन थाल्यो । म मण्डलीमा गए र ख्रीस्टियनहरुलाई भेटे उनीहरु ऋति नै खु:सी देखीन्थ्यो । त्यहा शान्तिको अनुभब थियो र मैले असलको अनुभब गरे तर म अझ पनी धेरै कुराहरुको दास थिए । मैले अझैपनी दिनमा २ अथवा ३ ओटा डब्बा चुरोट खान्थे र अझैपनी ह्रदयको चोट थियो किनभने बितेका ती भयानक घटनाबात म आएको हु । तर परमेश्वरले दिनदिनै मेरो जीवनमा काम गर्नुभयो । त्यसैले मैले उहामा क्षमा मागे किनभने उहाले मात्र क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ, उहाले मलाई बचाउनको लागी कुनै संकोच नमानेर आफ्नो जीवन दिनुभयो । मैले मेरो मुक्तिदाता यशुको बारेमा भन्दैछु जसमा म सबैथोक दिन्छु जसले आफैलाई समर्पण गर्नुभयो, त्यो दिन देखी मैले गहवाई लेख्दैछु उहाले मलाई रुपान्तरण गर्नुभयो र मेरो जीवनलाई स्थिर राख्नुभयो । उहाले मलाई सबै किसीमको कुलतबाट मुक्त गर्नुभयो जसले मलाई बन्दि बनाएर राख्दथ्यो र म

भन्न सक्छु की उहाले मलाई म गईरहेको नरकबाट निकाल्नुभयो । आज, यशु संगको सुन्दर भेटले म गईरहेको मृत्यूको साङ्गलाबाट म पुर्ण रुपमा स्वतन्त्र भएको छु ।

मैले गुमाएको कुरा परमेश्वरले मलाई दिनुभयो

परमेश्वरले मेरो जीवनको नया अर्थ दिनुभयो । उहाले मलाई अति राम्रो स्रीमती दिनुभयो जसबाट मेरो २ जना छोरिहरु भयो ।

अहिले म नयां कालेडोनीयामा बसेको २० वर्ष भयो र मैले मेरो मण्डलीमा परमेश्वरको सेवा गरे । तर भेटनको लागी म संग अर्को प्रतिबद्धता छ । सबै समयको लागी र सबैतिर यशुले मेरो लागी ति सबै कुरा गर्नुभयो र यी कुरा प्रचार गर्नलाई साक्षीको रुपमा मलाई बोलाउनुभयो । मैले लेखेका यी सबै कुराहरु चाही मैले भोगेका कुराहरुको प्रतिबिम्ब मात्रै हो, किनभने तिनीहरु आतंकित थिए तर परमेश्वरले मेरो लागी धेरै कुरा गर्नुभयो, उहाले मलाई अनन्तको मृत्यूदेखी सम्हाल्नूभयो ।

२००८ मा म फ्रान्सको वरिपरि यात्रा गर्दै थिए, मैले मेरो पितालाई भेट गरे, जसलाई मैले ७ वर्षको सानो बालक हुदा मार्छु भनेर धम्कि दिएको थिए, के तपाईले सम्भिनुभएको छ ? तर त्यसको ठांउमा जब मैले उहालाई भेटे मैले अंगालो हाले, चुम्बन गरे र पुर्ण रुपमा उहालाई क्षमा गरे । अहिले हामी संगै बसदछौ र अभैसम्म मलाई याद छ उहाप्रती मेरो कुनै घृणा र रिस छैन, सबै पीडाको बाबजुदमा म उहालाई प्रेम गर्छु ।

परमेश्वले मात्र परिवर्तनको लागू गर्न सक्नुहुन्छ । उहाले मेरो घृणालाई साचो प्रेममा परिवर्तन गर्नुभयो । मैले भोगेको पीडालाई कसले भबिष्यबानीमा परिवरतन गर्न सक्छ ?

तर मलाई ढुक्क थाहा छ, यदि मैले यशुलाई मेरो जीवनमा सुईकार नगरेको भए तपाईहरु आज मेरो कथा पढ्न पाउनुहुनेथिएन किनभने मेरो जीवन मेरो निम्ति अत्यन्तै नाजुक भएको थियो, अती दमन र अन्यायी, र मैले मेरो जीवनलाई अन्त्य गर्थेहोला ।

अहीले, जस्ले मेरो कथा पढिरहनुभएको छ र विशेषगरि उसलाई अथवा उनीलाई जो कोही गहिरो पीडा भएर जानुभएको छ, एकलोपनको चरममा जानुभएको छ, जसले मेरो मृत्यू बिस्तारै नजिक आईरहेको अनूभब गर्नूभएको छ, जो कुनै आवाजले बन्धनमा बाधिनुभएको छ तपाई अफै यसबाट मुक्त हुनसक्नुहुन्न उहाहरुलाई म सम्बोधन गर्दछु, जसरी बाइबलले एफिसी ६:१२ मा भन्दछ "किनकि हामीहरुको युद्ध शरीर र रगतको विरुद्ध होइन, तर प्रधान्ताहरुका विरुद्ध, शक्तिहरुका विरुद्ध, वर्तमान अन्धकारका संसारीक शासकहरुका विरुद्ध, र स्वर्गीय स्थानहरुमा भएका दुष्टयाइँका आत्मिक सेनाहरुका विरुद्ध हो"

एदि हामी परमेश्वरको होइनौ भने अन्धकारका शक्तिका विरुद्ध लडाई गर्नलाई, हामीमा शक्ति हुदैन त्यसपछी हामीलाई शारीरिक र आत्मिकी मृत्यूले पर्खन्छ ।

तर यदि तपाई इमान्दार भएर परमेश्वरतर्फ फर्कनुभयो भने तपाईको अगुवाई र बाटो देखाउन, तपाईको जीवन उहाको हातमा लिन र सबै कुराहरुको कमारोबाट स्वतन्त्र पार्नलाई परमेश्वरलाई पुकार्नुहोस, त्यसपछी तपाईलाई ढुक्क हुनेछ परेश्वरले आफ्नो पाखुरा तपाईको लागी बढाउनुहुनेछ, उहाको हातले तपाईलाई बाहिर नीकाल्नुहुनेछ र तपाईलाई स्वतन्त्र गर्नुहुनेछ । तपाईले आशा नगुमाउनुहोस, तपाईको जीवनमा नरकले जे सुकै लिएता पनी तपाईमा परमेवरको विजयी हुनेछ ।

जसले विरामी भएर पीडा भोग्दै हुनुहुन्छ म तपाइलाई सम्बोधन गर्दछु । तपाईमा पनी परमेश्वरको हात छ वास्तवमा हामी हाम्रो भविस्यको हधिन्मा छैनौ र जहिले हामीले यो पृथ्वीलाई छाड्छौ, किनभने हामीले यसद्धरा भएर जादैछौ र हामीले यसलौ स्वइकार गर्नुपर्दछ, तर परमेश्वरले हाम्रोलागी प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ र यदि तपाईको समइ अझ आएको छैनभने तपाई बचनमा पक्रिरहेको हुनुपर्दछ यशैया ५३:४-५ मा परमेश्वर बोल्नुभएको छ “निश्चय नै उसले हाम्रा निर्बलताहरु बोक्यो, र हाम्रा दुःख भोग्यो तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिर्काइएको उहाबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौ”

र भजनसंग्रह १०३:१-६ हे मेरो प्राण, परमप्रभुको प्रशंसा गर, हे मेरो सारा अन्तस्करण, उहाँको पवित्र नाउको स्तुति गर् । हे मेरो प्राण, परमप्रभुको प्रशंसा गर्, र उहाका समै उपकारहरु नविर्सी जसले तेरा सबै पापहरु क्षमा गर्नुहुन्छ, र तेरा सबै रोगहरु निको पार्नुहुन्छ, जसले तेरो जीवनलाई मृत लोकबाट मुक्त गर्नुहुन्छ, र तलाई करुणा र कृपाको मुकुट लगाईदिनुहुन्छ, जसले तेरा इच्छाहरु उत्तम कुराले तृप्त गर्नुहुन्छ, ताकि तेरो जवानी चीलको जस्तै फेरि नयाँ होस् थिचोमिचोमा परेकाहरु सबैका निम्ति परमप्रभुले धार्मिकता र न्यायको काम गर्नुहुन्छ" । येशुलाई भन्नुहोस तपाईको सरीरमा हेरचाहा गर्न र रोगबाट मुक्त गर्न । निडरकासाथ विश्वास गर्नुहोस् किनभने यो चाहि परमेश्वरको प्रतिज्ञा हो तपाईको जीवनमा तपाई साक्षी हुन सक्नुहुनेछ । परमेश्वरको काम सफल हुनलाई धैर्य गनुहोस् यसो लेखिएको छ "चुपचापसँग परमप्रभुका उद्धारको बाटो हेर्नु असल हुन्छ" विलाप ३:२६ । म दोश्सिद्धिका साथ भन्न सक्छु किनभने मेरो जीवनको अनेक समयमा आश्चर्यकर्म चगाँईको अनुभब छ । र मेरो गहवाई बाड्दै यो पुस्तक बन्द गर्दछु । २००५ मा म बिरामी भए । म घाटी दुखाइबाट पीडीत भए अनेक दिन म उठ्न सक्षम नभएर विस्तारामा बसीरहे । म थाकेको थिए र दुखाइले मेरो दिमाग नराम्रो भइरहेको थियो त्यसैले मैले कत्तिपनि आँखा खोल्न सकेन, बत्तिको कारणले गर्दा मेरो आखा तिलमिलायो र मेरो समस्या झन बढ्दै गयो र झन बढी दुख्न थाल्यो ।

केहि दिन मैले केहिपनि नखाएर बीटाए र मैले महत्वपुण धारणा गुमाउदै थि्उ । मैले हामी संगै भैको दिनलाई सम्भन सकेन म अल्मलिन्थे र बोल्नलाई धेरै गाह्रो भएको थियो । मेरो जेठी छोरीले हम्रो पारीवारीक चिकित्सकलाई बोलाई उ भट्टै मेरो छेउमा आउनुभयो । उहाले मलाई मस्तिष्कमा मासु पलाएको शंका गर्नुयो र मलाई अस्पतालमा पठाउनुभयो जहा म धेरै परीक्षणमुनी रहे (शूक्ष्म अध्ययन, ढाडमा प्वाल आदि')

केहि घण्टा पछी चिकित्सक आउनुभयो मेरो स्रीमती मेरो छेउमा थिइ र उकले मेरो मस्तिष्को ज्वरोको दादलाई निको पार्नुभयो । उहाले मलाई खुल्ला रुपमा बोलेको चाहानुहुन्थ्यो र मलाई भन्नुभयो यो अती नै गम्भिर थियो र उहाले १५ दिनको लागी प्रतिरक्षी गर्नलाई सिफारिस गर्नुभयो । उहाले मेरो निम्ति पूर्वानुमान गर्न सक्नुभएन र त्यहा चाहि प्रभाब पछिको गम्भीर कुरा हुनसक्छ ।

यस्तोखालको समस्या निको हुनुभन्दा अगादि यस्तोखालको मस्तिष्क ज्वरोले ७०% जनालाई मार्ने गर्दथ्यो र जो जति यसबाट बच्दथे तिनीहरुचाहि मनोवैज्ञानिक दुखाईको परणमले ग्रसीत हुन्टन् । मेरी श्रीमती र मैले सधै सोच्ने गथ्यौ की हाम्रोपरिवरीक चिकितसकले हामिलाई सबै साचो कुरा बटाउनुभएन तर यी सबै पन्छिएका कुराहरुले मलाई प्रभाब पारेको रोगको बारेमा बोल्नलाई डोऱ्यायो । त्यसपछि चिकित्सकले मलाई केहि वर्ग किलोमितर भएको सानो पन्छिएको कोठामा राख्नुभयो । परिचारिका र सहायता गर्नुहुनेहरुले मास्क र पन्जाहरु लगाएर भित्र आउनुहुन्थ्यो । र मलाई मैले विकिरणको झोला बोके जस्तो अुभोब भयो । म लामो समयसम्म एक्ले थिए, र मलाई निको पर्नको लागी मैले यशुलाई मेरो मुक्तिदातालाई अति नै आग्रह गरे । ममा जस्तोसुकै समस्याहरु आएपनि म शान्तिमा थिए केहि दिनपछि, उहाहरुले मलाई अर्को जाचको लागि मलाई नशाको अध्ययन गर्ने कोठामा राख्नुभयो र मेरो जागिरको कारण मलाई पहिलै थाहा थियो । उहाले मेरो राम्रो ख्याल राख्नुभयो र मेरो सबै उपचारहरुको बारेमा र उहाहरुले प्रयोग गर्ने कुराहरुको बारेमा बटाउनुभयो । उहाले पत्ता लगाउनुभएको चिजहरु उहाले प्रयोग गर्नुभएन कारण धेरै कुराहरु स्पस्ट थिएन ।

तर मेरो परिवारदुवारा दिनहरु बित्दै थियो र ख्रीस्तियनहरुले मेरो लागि प्राथना गर्नुभएको थियो

म भएको बिभागमा म राम्रो हुदै गए र चिकित्साहरुको समुहले म कती चाडो निको भए भनेर मलाई हेर्न चाहानुहुन्थ्यो । मैले जचाएको २ हप्ता पछी मैले राम्रो भएको अनुभोब गरे र मलाई केही नभएको जस्तो थियो र मैले थाहा पाए र मेरो परिवारले पनि मलाई प्रभूले निको पार्नुभयो । तर चिकित्सकले मलाई जान दिनुभएन । उहाले मलाई अस्ट्रलियाको मारीमा पठाउनुभयो ताकि म पुर्ण रुपमा निको भए र ममा कुनै प्रभाब छैन ।

न त म न त मेरो श्रीमती त्यहा जान चाहन्थ्यौ तर हामि पुर्ण रुपमा निको भयौ भनेर हामिमा कुनै शंका थिएन तर उहाले आग्रह गर्नुभयो र हामीलाई छनोट गर्न दीनुभएन । त्यसैले केही दिनपछी हामी अस्ट्रेलियाको लागी उडयौ, र सबै जाचहरु लियौ र त्यसपछि अचम्मविना हामिसंग प्रध्यापक उहाको अफिसमा हुनुहुन्थ्यो र उहासंग हामीले मारीको बारेमा अध्ययन गर्न पायौ त्यहा कुनै पनि खालको मस्तिष्क ज्वरोको लक्षण छैन भनेर घोसरा गरर्नुभयो । हामिलाई पहिलै र भित्री ह्रदयमा थाहा थियो र उहाको बोलिले हामिलाई अचम्म पारेन परमेश्वरले मलाई पुर्ण रुपमा स्वतन्त्र पार्नुभएको थियो । म एउटा कुरा गर्न चाहान्थे, म यो कार्यालयमा कराउनको लागि बसेको थिए "प्रभू धन्याबद तपाई कती असल हूनुहुन्छ ।" यो चाहि एउटा हामी कसरी रोगबाट मूक्त हून सक्छौ भन्ने कुरा हो । यदि तपाईले विश्वाद्धारा उहामा भरोसा र उहामा माग्नुभयो भने उहाको इच्छाअनुसार उहाले सुन्नुहुभ्छ र भहाले हटाउुहुन्छ । यदि परमेश्वरले अनुमति दिनुभयो भने चाडै नै मैले अर्को पुस्तकमा बटाउनेछु जब मेरी छोरी मेरो पाखुरामा मरिरहेकी थिई परमेश्वरले कसरि मेरी छोरीलाई जीवन दिनुभयो र अरु आश्चर्यकमहरु र चंगाई पनि बटाउनेछु । र यी सबै क्षणहरु बन्द गर्न म परमेश्वसंग कुरा गर्नेछु । यदि आज तपाई पिडामा हुनुहुन्छ र जोसले बाढिनुभएको छ र यो चाहि लागुपार्थद्धारा, रक्सिद्धारा र समलिङ्गीले, व्यविचार अथवा अरु साङले ले पनि हुन्छ ।

म तपाईलाई यशुतिर फर्कन निम्तो गर्दछु सामान्य म पनि यो अन्धकारका बाटो भएर गए, र मैले तपाईको साहायताको लागि उहालाई निम्तो गरे, तपाईको ह्रदय उहालाई दिनुहोस, र उहाको उपस्थिति र प्रेमबाट अलग गरिरहेको पापबाट क्षमा माग्नुहोस ।

र म ढुक्कसंग भन्नसक्छु यशुले तपाईको पुरा जीवनलाई परीवर्तन गर्दैहूनुहुन्छ । “कृपाको परमेश्वर, मेरो मुक्तिदाता, आउनुहोस र मलाई बचाउनुहोस” भनेर भन्नुहोस । तपाइले मलाई बनाउनुभएको दिन देखी अरुले भन्दा तपाईले मलाई जान्नुहुन्छ । मेरो पिडा तपाईलाई थाहा छ त्येसैले आउनुहोस र मलाई अधिनमा राखेका र तपाइबाट टाढा बनाएका कुराहरुबाट मलाई स्वतन्त्र पार्नुहोस । मलाई नयाँ सृस्तीमा परीवर्तन गर्नुहोस, मेरो पापहरु क्षमा गर्नुहोस र मलाई मेरो अन्तिम दिनसम्म डोऱ्याउनुहोस । आमेन ।

मैले परमेश्वरलाई महिमा दीदै यो पुस्तक बन्द गर्न चाहान्छु, अनन्तको परमेश्वर जसले मलाई बचाउनुभयो । सधै हामि याद राखौ कि उहाले आफ्नो एकमत्र पुत्रलाई पठाउनुभयो र उकाद्धारा हामी बाच्न सक्छौ । यदि मैले यशुलाई नभेटेको भए के हुन्थ्यो भनेर केहि लेखेको छैन । आज म एउटा खु:सी मान्छे हु, मैले यो नयाँ जन्मलाई प्रयो गरेको छु जुन मैले माथि भनेको छु र मैले परमेश्वरको सेवा आनन्दले गरे हो हामिसंग अफ्थ्यारो र छ किनभने हामी

अन्यायी र समस्याले भरीएको संसारमा छौ । तर शान्ति यशुले दिनुहुन्छ, हामिलाई सांचो आनन्द थाहा छ र हामिलाई निश्चित छ कि उहाले हामिलाई सधै साहायता गर्नुहुन्छ र उहाको छेउमा सुन्दर जीवन छ ।

“किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नास नहोस तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्” । यूहन्ना ३ः १६

“हामि तपाईलाई खीष्ट्रको तर्फबाट विन्ति गर्दछौः परमेश्वरमा मिलाप गर्नुहोस” २कारिन्थी ५ः २०

मेरो गहवाईको अन्तिममा

-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-

यदि तपाई प्रश्न सोध्न चाहानुहुन्छभने । यदि म साहायता गर्न सक्छुभने । यदि तपाई खीष्टियनलाई भेट्न चाहानुहुन्छभने अथवा हाम्रो मण्डलीको बारेमा जान्न चाहानुहुन्छ भने स्वतन्त्र रुपमा मलाई समपर्क गर्न सक्नुहुन्छ ईमेलमा जानुहोस् :

temoignagewilliam@gmail.com

अथवा मेलद्धारा पनि समपर्क गर्न सक्नुहुन्छ: William THERON BP 14514 98803 Nouméa Nouvelle Calédonie.

मेरो मण्डली: Eglise évangélique Nouméa Nouvelle Calédonie.

स्वतन्त्र रुपमा फेसबुकमा friend request पनि पठाउन सक्नुहुन्छ त्यसैले हामिले परमेश्वरको सुन्दरता बताउन सक्छौ

https://www.facebook.com/william.theron.7

जुलिना तेसीईर पास्तर मिचेल पिम्बे मेरी श्रीमती डेभे वाइजीन मेग्लिया एलिन अन्तोवार्ड पास्तर एबडिलाही फाराहा र सबै ज-जस्ले मलाई परामर्स साहायता प्राथना र यो गहवाई पुरा लेख्नलाई साहायता गर्नभयो उहाहरुलाई विशेष धन्यावाद र यी माथिका सबै कुराहरुले यशु प्रभूको महिमा भएको होस्

मेरो जन्म फेब्रुओरी १५, १९६४ फ्रान्सको उत्तरी भागमा रहेको भ्यालेन्सिनेसमा भएको हो । यसले मेरो पीडाको परीवारमा भएको दुख जहा दिनदिनै हिंसा हुन्थ्यो र मेरो वाल्यवस्थाको कथालाई बताउदछ । मेरो आमाले सधै नै चुटाई सहनुपर्दथ्यो ।

मेरी आमा ३ जना बच्चाहरुलाई लीएर घरबाट नीस्किनुभयो । हामिले माहान गरीबीमा बाच्नुपऱ्यो र यो चाहि हाम्रो जीवनको पीडाको क्षण थियो किसोरअवस्थामा मैले घरमा पैसा कमएर ल्याउनको लागी काम गर्नुपऱ्यो अति छिट्टै यो दुखको समयमा मैले व्यवसाय गर्न सफल भए, तर त्यसपछि म नरकको पारणमा लर्बरिरहेको मैले थाहा पाए ।

यो पुस्तकको उदेश्य भनेको जसले संर्घष गरिरहेको छ र जसले वास्तविक रुपमा परवर्तन चाहान्छ तिनिहरुलाई आशा दिनलाई हो । तपाईको अध्ययनमा आनन्द लिनुहोस् ।

वइलियम थिरोन